

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIV.

"Gazeta" are în săptăm. o d. ■
Abonamente pentru Anul-1891:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruirea în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sîn
15 bani.
Atâtă abonamentele câtă și
inserțiile sînt a se plăti
înainte.

Nr. 104.

Brașov, Joi 9 (21) Mai.

1891

Brașov, 8 Mai v.

Earășî e vorba de o ordinație a d-lui Csaky. Cetitorii noștri au avut ocaziune de a-o ceti în numărul nostru de ieri. Ministrul unguresc de culte și instrucțiune publică inculpă preoțimea română unită din diecesa Gherlei, cumcă în estrasele matriculare și în corespondența sa oficioasă întrebuințază modul de scriere românesc și numele poporenilor români n'îl mai scrie unguresc, după cum se făcea pe timpul iobăgiei sub presiunea haiducilor unguresci, ci'îl scrie românesc, după cum este românesc în adevăr.

În această firească împrejurare, care denotă numai înaintarea culturii noastre românesce și dorința de a trăi în viitor cu numele noastre românesce, ministrul Csaky vede o neregularitate, ba o crimă, și nu se sfîșe a provoca pe Episcopul român dela Gherla, Ioan Szabo, ca din nou și strict să dojenescă pe preoți și să le interdică de a mai scrie numele proprii în terminologia românesce; ér la casă, că nu vorú urma ordinului, ministrul amenință chiar cu „deplina stricteță a legii.”

Acastă ordinație, pe care trebuie să o numim barbară, ne aduce aminte de vremile „Aprobatorilor și Compilatelor” principilor unguresci ai Transilvaniei din secolul trecut; ea este ună atentată barbară mai înteu la dreptul de limbă autonomă al bisericii române, apoi la libertatea individuală a unei însemnate părți a cetățenilor, căci prin ea i-se interdică Românilor de a se folosi de numele și de nomenclaturile sale românesce tocmai așa, precum i-se interdică pe timpul principilor calvini chiar și dreptul de a se îmbrăca după plăcere lui.

Scorpiile maghiarisării răpesc numele românesce ale persoanelor și comunelor noastre și le inves-

tesc cu numiri unguresce (vedi Solnoc-Dobăca și alte comitate); guvernul aprăbă acest rapt întam, ér pe cei ce vréu să se recucerescă tesaurul răpit, ministrul îi amenință cu „deplina stricteță a legii.”

Correspondentul nostru, care n'a comunicat textul ordinației d-lui Csaky, despre care vorbim, dice, că acesta probabil a fost clocit tot pe atunci, pe când ministrul s'a hotărît a regulamenta gimnasiul din Năsăud.

Orî când s'ar fi clocit însé, nu mai încape îndoelă că tendența acestei ordinații este de a sprijini maghiarisarea sub pretext, ca să se păstreze numele proprii neschimonosite.

Ministrul Csaky scie forțe bine că pe temelul aceleiași ordinații, Românii din comitatul Solnoc-Dobăcei, de pildă, ar puté să tragă la răspundere pe fostul fișpanu Bánffy-pașa și pe toți funcționarii, cari au stat sub conducerea lui, pentru-că au schimonosit aproape toate numele persoanelor și ale localităților din comitat maghiarisându-le până și prin cărțile funduare.

O scie acesta d-lu Csaky, dér nu se așteptă la o asemenea eventualitate, pôte pentru-că vede, că nisce factori însemnați ai poporului român, cum sînt Arhierii, tac și înghit găluscele fierbinți, ca li le pune pe masă, fără ca să-și ridice glasul protestatoru.

Astfel se vede că a înghitit și P. S. Sa Episcopul Szabó dela Gherla, gălușca ce i a prezentat o răposatul Trefort la 1886 în contra folosirii terminologiei românesce și a nomenclaturii românesce la scrierea matriculelor oficiose bisericesci, și a tăcut. Noi nici n'am scit până acuma nimic despre această, până ce n'a venit și Csaky cu o nouă gălușcă și mai fierbinte.

Ne temem că ordinația de

vorbă n'a fost adresată numai Episcopului Szabo ci și celorlalți Arhierii și se păstrează în secretele arhivelor politice arhieresci, în cari, mereu se spune, este ascunsă mărgeua înțelepciunii, dér din alu căroru labirintu misterios cu dureri vedem esind la ivelă numai câte o nouă ciuintire a drepturilor biserice și ale națiunii noastre!

CRONICA POLITICĂ.

— 8 (20) Mai.

A fost vorba în zilele din urmă de o apropiată fuziune a partidei lui Apponyi cu partida guvernamentală. Se dicea, că în comisiunea dietală, care a desbătut proiectul de lege asupra administrației de stat, s'a stabilit o înțelegere între opozițiunea moderată maghiară și între guvern. „P. Naplo” vine acum și desminte aceste faime. Opozițiunea moderată, dice numita fôia, stă în cestiunea reformei administrației tot pe aceeași basă ca mai înainte și guvernul s'a apropiat de vederile ei, nu ea de ale guvernului. Din toate declarațiile lui „P. Naplo”, s'ar păré, că el speréază, că fuziunea se va face de sine la îndemnul opiniunii publice, nu însé priur'ună pact special între cele două partide. Vederemo.

După cum anunță diarul „Times”, ministrul-presidentu român Catargiu nu e înclinat a satisface dorinței guvernului bulgar de a estrada pe cunoscutul Rizov, care e amestecat ca complice în afacerea atentatului în contra lui Belcev. Rizov a fost prins de poliția română în Craiova, unde se află în închisore și fiind că Rizov are pasaport sârbesc vidimat de către ambasada rusescă din Belgrad, — guvernul român nu e aplecat a-l estrada, căci la din contră ar puté provoca imputări din partea guvernului rusesc. Intre București și Sofia este o viuă corespondență în privința acesta.

Reflectând la scirile ce se ivesc despre reînvierea triplei alianțe, un

diar bine informat din Germania constată, că timpul espirării tractatului nu a fost fixat oficios nicăiri. După declarațiunile cercurilor bine informate însă, una e sigură, că până la trebuința de a se reînvi alianța mai timp mult, seu cel puțin un an de zile. Nu e deci sub nici o împrejurare timpul soșit, ca să se vorbească despre prelungirea tractatului, cu atât mai vîrtos nu, cu cât părțile contractante nu au motiv de a suleva încă acuma cestiunea reînviirii. În ce privesc pozițiunea Italiei, acesta în faptă nu s'a schimbat cătuși de puțin de când cu retragerea lui Crispi și venirea la cârmă a lui Rudini, ér Austro-Ungaria și Germania sînt prietene și acuma ca mai înainte.

Japanezul, care a sevîrsit atentatul asupra lui Tarevici, se numesc Thunda, și de 8 ani de zile se află în serviciul poliției. Atentatul s'a întemplat în timpul acela, când Tarevici trecea în trăsura deschisă, dimpreună cu principele George de Grecia la localitatea Otsu. Atentatorul era se se arunce a doua oră asupra prințului moștenitoru, dér a fost oprit de Japanezii, cari se aflau pe capră și conduceau trăsura. Rana moștenitorului s'a vindecat.

Sunt și alte versiuni despre cauzele atentatului. După una se dice, că Tarevici a vizitat templul lui Buddha, dér la intrare nu s'a desculțat. Din cauza acesta, se dice, pázitorul templului l'a lovit cu sabia. Alții spun, că atentatul s'ar fi petrecut într'o grădină publică, unde asemenea purtarea prințului ar fi fost pricina. Se mai adauge, că principele s'ar fi rugat, ca atentatorul să fie judecat după legea japoneză, în care casu probabil va fi achitat, căci n'a cunoscut pe Tarevici și și-a făcut numai datoria spre susținerea ordinei...

Deputatul boulangist Laur va cere în camera franceză, dela guvernă espulsarea membrilor casei de bancă a lui Rotschild, pentru-că acesta prin refuzul împrumutului rusesc, a periclitat amicitia între Franța și Rusia.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(6) René.

Novelă de Chateaubriand.

Nu sciu, decât vei puté să cetesci rândurile acestea pe jumătate șterse de lacrimile mele. Amice, mai curîndu seu mai tîrziu trebuim să ne despărțim. E necesar, ca să-ți spun despre neciinta și de prețul neînsemnat al vieții? Îți aduc aminte de tînerul M..., care a suferit la Isle de France*) naufragiu?

Când ai primit ultima lui epistolă — deja la câte-va luni după mórtea lui — nu mai esistau rămășițele sale pămîntesci, și pe când încep doliul tîu în Europa, în India s' terminase. Ce este așadér un om, a cărui amintire dispăre așa de curînd? O parte din amicii săi primesc scirea despre mórtea sa atunci, când altul s'a și mîngiat! Multu iubitul meu René, ore și su-

*) O insulă, care se ține de Anglia, situată lângă țărmul ostic al Africeii, acum se numesc Mauricius.

venirea mea să dispară atât de iute din inima ta? O frate, decât vremelnicu mă retrag dela tine, o facu pentru aceea, pentru ca să nu fiu despărțit de tine pe lumea cealaltă.

Amalia.

P. S. Alături aici documentul de donație a moșilor mele, și speru, că dovada acesta a amicitiei mele nu o vei refusa.

Se fi picat trăsnetul la picioarele mele, nu m'ar fi înspăimîntat mai tare ca epistola acesta. Ce secretu îmi ascundea Amalia. Ce a silit'o pe ea așa deodată să mîrgă într'o mănăstire. M'a făcut să iubesc érași vieța prin farmecul amicitiei, ca apoi fără de veste să mă părăsesc? O, de ce a trebuit să vină, ca să mă abată dela planul meu? Un sentimentu de compătimire au adus'o la mine, dér în curîndu sătulă de o datorință atât de grea, ea se grăbi să părăsesc pe un nenorocit, care numai pe ea o avea în lume. Crede cineva că a făcut totul, decât a împedat pe un om de a se sinucide! Astfel erau tînguirile mele.

După aceea am esaminat interiorul meu. Ingrat Amalio, dișei eu, decât ai fi fost în locul meu, decât ai fi petrecut și tu vieța ca mine în dispozițiune tristă și nemîngiată, n'ai fi fost părăsit de fratele tîu.

Când receteam epistola ei, aflai totuși în ea ceva așa de trist și de gingaș, încât inima mea se înduoșase. Deodată îmi veni o idee, care'mi aduse puțină mîngăere; îmi închipuiam adecă că pe Amalia au cuprins'o vre-o pasiune violentă cătră vre-un bărbat, pe care nu cutéză să o mărturisescă. Bănuiala acesta mi-se părea că-mi lămuresce melancolia ei, corespondența ei misterioasă și tonul pasionat din epistola ei. Imediatu i-am scris și o rugai ferbinte să-mi spună totu ce are pe inimă.

Ea îmi răspunse cu încunjur, dér fără am descoperi secretul ei, și îmi împărțăși numai atât, că a căpătat dispensiunea dela noviciatu și în curîndu va depune jurămintul.

Cerbicia Amaliei, misterul cuvintelor și puțina încredere în amicitia mea, mă revoltară.

După ce un moment am meditat, că ce trebuie să facu, mă hotărî să plec la B... și să facu ultima încercare pe lângă sora mea.

Moșia, în care am crescut, era în calea mea. Când observai pădurea, unde am petrecut cele mai ferioite zile ale vieții mele, nu mi putui reținea lacrimile și-mi fú peste puțină, să resist ispitei să-i strig ultimul rēmasu bun.

Fratele meu mai mare a vîndut moștenirea părintescă și noul proprietar nu locuia încă în ea. Prin lungul aleu de brați ajunsei la castel, trecui prin curtea părăsită, și mă oream din când în când, pentru ca să privesc ferestrele închise seu pe jumătate sfărmate, mărăcinii, care cresceau lângă ziduri, frunzișul, care acoperea cerdacul și scările părăsite, unde de multe ori am vîdutu pe tatăl meu și pe credincioșii săi servitori. Treptele erau deja acoperite cu mușchi; galbina leokoje înflora între petrele sparte și surpate. Un paznic necunoscut îmi deschise ușa mormînd. Vîdîndu el că eu trăgînez să trec pragul, îmi strigă:

Fundațiunea universitară Caroli I.

„Monitorul oficial“ de Duminecă, 5/17 Maiu, publică în fruntea sa următoarea scrisoare a regelui Caroli, către președintele consiliului:

Peste câte-va zile România va serba a douăzeci și cincea aniversare a Domniei noastre.

Providența a vroită acesta: din ziua când am îndreptat primii Noștri pași în această frumoasă țară, Ea a revărsat cu îmbelșugare binecuvântările Sale asupra faptelor Noștre. Cu ajutorul Ei am putut străbate această lungă trecere de vreme, încungiuată fiind din partea scumpului Nostru popor, cu o încredere și o iubire, cari au fost răsplată cea mai dulce a silițelor Noștre spre propășirea și fericirea lui.

Urmându pilda bunilor Domni din trecut, și spre amintirea faptelor împlinite în acest pătrar de veac, vromă a înființa un aședământ spre binele tinerimei universitare dela toate facultățile din țară, al căruia scop va fi de a procura studenților un loc de întrunire, înzestrat cu o bibliotecă totdeauna deschisă, unde vor pute să satisfacă iubirea lor de studiu: de a veni în ajutorul acelor dintre dâșii, cari întreprind lucrări speciale sub direcțiunea profesorilor lor, seu pentru tipărirea teselor; cum și de a da subvențiuni acelor, cari din lipsă de mijloce, ar fi siliți să întrerupă studiile lor în dauna culturii generale a Țării.

Spre îndeplinirea acestui scop facem daniă, de pe acum, ministerului cultelor și al instrucțiunii publice o casă ce se va clădi cu cheltuēla Noastră, de pe planurile aci alăturate, pe un loc aședat în fața palatului Nostru.

Punem totdeodată la dispozițiunea aceluiași ministru suma de 200,000 lei în rentă română 5 la sută.

Pentru ca acest aședământ să pōtă lua dezvoltarea dorită și să se estindă cât mai mult efectele sale bine-făcătoare, dorim ca el să fiă recunoscut, ca persoană morală și vă rugăm, D-le Președinte al Consiliului, ca împreună cu colegii D-vōstră, să aduceți în sesiunea actuală a Corpurilor legiuitoare un proiect de lege în acest sens.

Aședământul va purta numele de „Fundațiunea universitară Caroli I.“

Cât pentru amănuntele administrațiunii sale și statutele după cari se va conduce, acestea se vor fixa mai la urmă.

Dorința Noastră, a Reginei și a Principelui Moștenitor este, ca această fundațiune să contribuie a întări înfrăția printre tinerimea universitară și a hrăni simțământul patriotic, care înalță sufletul ei.

Alegându Noi înși-Ne locul viitoare clădiri, am vroit, ca ea să se ridice aproape de reședința Noastră, adevă sub ochii și sub ocrotirea Noastră, fiindcă vedem în tânăra generațiă speranța Patriei și unul din sprijinele cele mai temeinice ale Tronului și Dinastiei Noștre.

Plin de încredere, că acesta a Noastră dorință, se va împlini, vă rog, scumpul Meu Președinte al Consiliului, să primiți încredințarea sentimentelor Noștre de înaltă stimă.

București, în 3 Maiu 1891.

Caroli.

SCRILE DILEI.

— 8 (20) Maiu.

3/15 Mai în Paris. Diarul „L'Éclair“ din Paris dela 17 Maiu în edițiunea a 2-a, publică următoarele despre serbarea diley de 3/15 Maiu de către colonia română din Paris: „Colonia română din Paris a celebrat ieri a 43 aniversare a revoluțiunii ungurești și transilvănene. S'au aranjat diferite banchete cu ocaziunea acesta. Cel mai principal s'a făcut la Saint Cloud, sub președința d-lui Dr. Besteley, existat de mai mult membri ai comitetului Ligei din Paris pentru instrucțiunea militară română (?)“ Această Ligă numără mai mult de 250 de membri din colonia română. Președintele acestei reuniuni a ridicat un toast pentru Franța, unde atâți Români au aflat ospitalitate și instrucțiune. În alte toaste ce s'au pronunțat, amintim pe al D-lui G. Ocășanu, publicist român, care cu eloquentă a amintit suvenirul luptelor de naționalitate între Români austriaci și Maghiari; au mai vorbit apoi D. D. Brătianu, Alimanesteanu, Comșa ș. a.

În decursul serbării, o orchestră sub conducerea d-lor Ntulescu și Florea Sache, musicanți ai împăratului Brasiliei, au executat un briliant concert, în care cu deosebire s'a aplaudat călduros „Marseillesa“ și „Deșteptă-te Române“.

**

*) Pōte vrea să dăcă Liga pentru unitatea culturală a Românilor“. R.

Daruri de 10 Maiu. Regele și regina României au primit cu ocaziunea iubilului de 25 de ani, între alte daruri și un pompos album, reprezentând peisagiuri din Norvegia, și dela capul Nordicu, pe cari li-a trimis Iohannsohn, consulul general al României în Christiania.

**

Principele Ferdinandu, moștenitorul tronului României, a fost înaintat la gradul de căpitanu.

**

„Gazeta Bucovinei“. Așa se numește noul diar al fraților noștri bucovineni, care dela începutul acestei luni apare la Cernăuți de două-ori în săptămână, Joia și Dumineca. Editoru este F. W. Modestiu cav. de Grigorcea. Directoru d-lu Pompiliu Piposiu; őr redactoru responsabilu d-lu Vasile Marco. În Apelul ce-lu adresăză noul diar publicului bucovinenu se dăce între altele: După-ce meritata „Revista Politică“ a d-lui avocat Dr. Mateiu Lupu apără numai de două-ori în lună, mai mult fruntași ai poporului român bucovinenu, după mai multe conferențe ținute la Cernăuți și Suceava, s'au decis ca să scōtă un nou diar politic românesc, care contopindu-se cu „Revista Politică“ din Suceava, va avē să reprezinte interesele politice-naționale și bisericesti ale poporului românesc din Bucovina. Pe calea acesta s'a datu nascere „Gazetei Bucovinei“, care a apărut cu un program frumos și promițător, tîndend la organizarea poporului românesc din Bucovina. Pentru dezvoltarea gustului de citire la popor și pentru cultivarea acestuia „Gazeta Bucovinei“ va scōte în fiă-care lună și câte un supliment sub numele „Fōia Sătenului“. În totalu prețulu de abonamentu pe anul întregu este 8 fl., pe 3 luni 2 fl., pentru o lună 80 cr.; pentru România 25 franci la anu, 7 franci la 3 luni.

Salutăm cu bucurie aparițiunea noului diar național românesc al fraților noștri din Bucovina și dorim viēț lungă.

**

Deputațiunea regimentului al 2-lea de husari. Din Petersburg i-se scrie diarului „Neue Fr. Presse“ următoarele: Deputațiunea regimentului al 2-lea de husari, care a petrecut aici din incidentul înmormântării marelui dace Nicolae de Rusia, a fost obiectul unei deosebite distincțiuni din partea curții rusești. Membrii deputațiunii, cari în totu timpul petrecerii lor în Petersburg, au fost oșpeții Țarului, au fost distincți cu înalte decorațiuni. Colonelul de Zalay de Hagyaros a primit ordinul Anei cl. II, căpitanul Iungnikl ordinul Stanislau cl. II și locotenentul

Calm ordinul Anei cl. III. Deputațiunea în întoarea ei acasă în garnisona Brașov, se opri în Viena, unde a fost primită în audiență privată de către împăratul Franciscu Iosifu.

**

Visită. La Moscova se facu mari pregătiri pentru primirea Țarului, care se va duce acolo pe la sfirșitul lunii lui Maiu, ca să viziteze expozițiunea franceză. Pentru zilele în cari Țarul va sta la Moscova, fiă-care proprietaru de casă e obligat să aibă omeni de cari e răspundător și cari să facă poliția caselor. Dela Moscova, familia imperială va pleca la Crimea, unde va aștepta reintoarea marelui duce George.

**

Academia de științe boemă. Alături la amēți a deschis archiducele Carolu Ludovicu Academia de științe boemă, ca protector al ei, cu o vorbire în limba cehică, în care își exprimă convingerea, că Academia va promova serios științele și literatura limbii boeme seu cehice și va corăspunde astfel intențiunilor Maiestății Sale. Președintele Academiei multămi și încheiă cu strigări de „Hoch“ și de „Slava“, cari fură primite cu entuziasm.

**

Ninsore în Maiu. În 17 Mai a ninsu în Belfort, Nancy și în împrejurimea dela de Ballon d'Alsace; piscurile Vogesilor sunt acoperite cu zăpadă. Peste noapte a cădut zăpadă în Pontarlier, Grenoble și Lyon.

**

Intunecime totală de lună. În 23 Mai n. c. între orele 6 și 7 sēra, se va întempla o întunecime totală de lună, a cărei decurgere se va vedē numai în parte.

Craiova, 4 (16) Maiu 1891.

(Correspondență particulară a Gaz. Trans.)

Domnule Directoru.

Necăjiți și amăriți cum sunt, în lupta grea pentru limbă și naționalitate, cetitorii D-vōstră, se vor bucura, când vor vedē cum am serbătorit noi Craiovenii, ziua de ieri 3 (15) Maiu, și atât de scumpă nouă tuturor. De aceea Vē trimittu o scurtă dare de sēmă.

Statutele Ligei pentru unitatea culturală a Românilor, prevēdu, între alte dispozițiuni, și serbătorirea datelor mari din viața poporului român. Conform acestei dispozițiuni, Comitetul secțiunii Craiova a Ligei, a decis, ca ziua de 3 (15) Maiu 1848, să se considere ca serbătoare națională și să se serbeze în toți anii. Această dispozițiune a comitetului nu se adusesse la cunoscința publică, pentru-că trebuia aprobată de adunarea generală a Ligei, care era convocată pentru 2 Maiu ora 9 sēra. Din aceste im-

„Ei și D-ta faci ca streina, care a fost acum câteva zile aici. Tocmai când voia se între leșină, și trebui să o ducă înapoi la trăsura ei.“

Mi-a fost ușor să ghicesc cine a fost această străină, care în tocmai ca și mine venise, ca să caute în locul acesta lacrimi și amintiri.

Acoperindu-mi ochii cu batista, intrai în casa strămoșilor mei, trecui repede prin apartamentele, în care aujiam numai sgomotul pașilor mei. Odăile erau slab luminate de lumina ce intra prin oblonele închise, visitai odaia aceea, unde murise mama mea născându-mē pe mine, apoi camera unde a murit tatăl meu și locul, unde am durmit în lēgēnd, și în fine odaia aceea, unde amicitia a primit primele mele jurăminte la sēnul sorei mele. — În grabă părăsiu locul acesta și mē depărtai cu pași mari, fără ca să mē uită împrejur. Ce dulce, dēr și ce fugitive sunt momentele, pe cari le petrecu împreună fratele și sora, în copilăria lor, sub scutul părinților! Familia unui om ține numai o di, suflarea divină o imprăscă ca pe fumulu. Abia cunōșce fiul pe

tatăl sēu, abia tatăl pe fiul sēu, fratele pe sora, sora pe fratele ei. Stejarul vede ghințile sale crescēndu în jurul sēu: nu e totu așa cu copii omenilor.

Ajungându în B... plecai spre mănăstire și cerui aici permisiunea, ca să pot vorbi cu sora mea. Mi-se spuse, că ea nu primesce nici o vizită. Li scrisei; ea mi răspuse, că toamai are de gând, să se consacre lui Dumnezeu și că acum numai este ertat, să aibă gânduri lumesci, decât o iubesc sinceru să nu o mai neliniștesc cu durerea mea. „Decă ai tu intențiunea“, continuă ea „că în ziua când voi lua vēlul se apar la altar, atunci ai bunătaea, să mi ții locul de tată. Rolul acesta e unicul, care e demn de curagiul sēu, unicul care e potrivit cu amicitia noastră și cu linsoea mea. — Statornicia, cu care se împotriva ea în contra amicitiei mele, mē irită grosnicu. Aci eram hotărîtă, ca să mē întorc, aci voiam se rămân, și adevă numai din acel motiv, să turbur serviciul sfēnt. Ba, am făcut și planul demonic, să mē înjunghiu în biserică și suspinele mele de mōrte să le amestec cu

jurămintele, cari aveam să-mi răpescă pentru totdeauna pe sora mea. Superiora mănăstirii mi trimise vorba, că a designat un loc pentru mine lângă altar și mē invită, să iau parte la ceremonie, care era fixată pentru ziua următoare. — În rēvrsatul dorilor aujii sunete de clopote... Cătră 10 ore mē țarii spre mănăstire și să petrecea în mine o luptă, ca și de viață și mōrte. Pentru un om, care a luat parte la o astfel de ceremonie, nu mai e nimic tragicu, și nici o durere pentru acela, care a vēțut'o.

O mare mulțime de omeni era de față în biserică, mē conduseră la locul meu, mē arunca în genunchi, abia scind unde mē aflam și ce eram hotărîtă să facu. Preotul aștepta deja în altar: atunci deodată se deschiseră misterioasele zăbrele și Amalia, împodobită cu totă podoba lunei, apărū. Ea era frumoasă, fața ei strălucia de o liniște atât de pacnică, aproape supranaturală, încâtu toți își exprimau o mare uimire, și o mare admirațiune. Durerea aproape sacră a evlaviōsei și sublimitatea serviciului sfēntu provocară în interiorul

meu o minunată schimbare, și toate planurile volnice se risipiră, puterile mē părăsiră, mē simțiam strâns ținut de o mână atotputernică și în loc să blăstămu pe Dumnezeu și să-l amenințu, aflai în inima mea numai adorare și suspinuri de umilință.

Amalia se aședă sub un baldachin. Serviciul sfēntu începū la lumina torțelor, între mirosu de flori și tămăie, cari trebuiau să facă jertfa plăcută. La aducerea jertfei, depuse preotul ornatul sēu, își păstră numai un stihart de pânză albă se sui pe amvon și descrise într'o cuvântare simplă, dēr plină de avēntu fericirea feciōrei, care se consacră serviciului lui Dumnezeu. Când rosti el cuvintele: „Ea a apărut ca tāmăia, care se nimicesc în foc“, mi-se părea că se răspândește în biserică o linisce cerescă și o mirsmă cerescă, se simțea cineva totdeodată ocrotit sub aripile porumbului mistic și credea cineva că ingeri sbōră deasupra altarului și apoi cu miresme și cu corōne se urcă la ceru.

(Va urma).

Cursul pietei Braşovului.

din 20 Maiu st. n. 1891.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Banconote romănesci, Argintiu românesc, Napoleon-d'or, Lire turcesc, Imperial, Galbinj, Seris. fonc. „Albina”, Ruble ruseşti, Mărci germane, Discontul.

Cursul la bursa din Viena.

din 19 Maiu a. c. 1891

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Renta de aur, Renta de hârtie, Imprumutul căilor ferate ungare, Amortisarea datoriei căilor ferate de ost, Bonuri rurale ungare, Bonuri croato-slavone, Despăgubirea pentru dijma de vin, Imprumutul cu premiul unguresc, Losurile pentru regularea Tisei, Renta de hârtie austriacă, Acţiunile băncii austro-ungare, Acţiunile băncii de credit ungar, Galbeni împărăteşti, Napoleon-d'or, Mărci 100 împ. germane, Londra 10 Livres sterlinge.

Avisul d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fașia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-loru abonați, că mai avem din anii trecuți numeri pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei”, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Chiar acum a eșitu de sub tiparu:

„TRANDAFIRI ȘI VIORELE”

Poesii populare, culese și ordinate de Ioan Popu Reteganulu, învțătoru.

Edițiunea II-a amplificată.

Prețulu unui esemplaru speditu franco e 60 cr.

Se pôte procura dela Tipografia „Aurora” A. Todoranu din Gherla—Szamosujvár.

PUBLICAȚIUNE

Spre scopul predării îngrijirii și ținerii în bună stare a conducerii orășenești de apă, a fântănilor și canalurilor pentru scurgerea de apă, pentru durata din 1 Iulie 1891—30 Iunie 1894, pe lângă o rebonificare anuală de paușal se va ține în 9 Iunie 1891 pertractarea de oferte.

Rebonificarea anuală de până acum reprezenta suma de 2660 fl. Condițiunile de oferte se voru ceti la pertractare; se pot însă până atunci examina și la oficiul orășenești economicu.

La oferare se primescu numai persoane apte în această specialitate seu și astfelu de anteprenori, cari ocupă indiviți în astfelu de resortu. Spre scopul acesta se obligă anteprenorii, ca să-și alăture ofertelor referitoare documente.

Se provocă deci reflecțanti, de ași așterne până în 9 Iunie 1891 antemeridiane 12 ore, d-lui primaru, Franciscu de Brennerberg, ofertele scripturistice sigilate și cu unu vadiu de 5% din suma pe care o pretindă ca rebonificare, conținându totdeodată și declarațiunea, cumcă reflecțantiilor li sunt cunoscute condițiunile de oferte și contractu și că se supun lor.

În aceeași di după prânțu la 8 ore se voru deschide ofertele în oficiul orășenești economicu.

Braşov, 15 Maiu 1891.

Magistratul orășenești.

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potu cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octomvre 1890.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Teluș, Teluș-Aradu-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, etc.) and rows for stations and train types (Tren de persoane, Tren de accelerat, etc.).